

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D., JUDr. Jakuba Camrdu Ph.D., JUDr. Marie Turkové a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobce: **S. S. A.**, zastoupený Mgr. Eduardem Benešem, advokátem se sídlem v Praze, Na Rozcestí 6/1434, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 18. 12. 2007, č. j. 46 Az 33/2007 - 36,

### t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému zástupci stěžovatele Mgr. Eduardu Benešovi, advokátovi se sídlem v Praze, Na Rozcestí 6/1434, se odměna za zastupování **nepřiznává**.

### O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále též „stěžovatel“) se včas podanou kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“), jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 10. 2007, č. j. OAM-10-282/LE-C09-C09-2007. Tímto rozhodnutím žalovaný stěžovateli neudělil azyl dle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a §14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Stěžovatel v kasační stížnosti ze dne 1. 2. 2008 citoval ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), navrhl rozsudek zrušit a požádal o ustanovení právního zástupce. Usnesením ze dne 29. 2. 2008 ustanovil krajský soud stěžovateli advokáta Mgr. Eduarda Beneše. Usnesení o ustanovení zástupce Mgr. Eduarda Beneše, advokáta, doručil tomuto advokátovi a stěžovateli, který jej osobně převzal. Toto usnesení obsahovalo pro stěžovatele i poučení, že je v jeho zájmu ustanoveného zástupce navštívit a poskytnout mu informace. Usnesením ze dne 23. 4. 2008 krajský soud ustanoveného zástupce vyzval, aby kasační stížnost ve lhůtě do 1 měsíce od doručení usnesení doplnil tak, že uvede konkrétní důvody kasační stížnosti. Usnesení bylo zástupci doručeno dne 25. 6. 2008. Dne 26. 6. 2008 zástupce krajskému soudu elektronickou poštou sdělil, že se ztotožňuje s podáním stěžovatele podaného dne 4. 2. 2008. Dále uvedl, že pokud ho bude stěžovatel kontaktovat, stanovisko doplní. Protože ho stěžovatel doposavad nekontaktoval, nemůže soudu podat více. Dne 1. 7. 2008 bylo zástupci opakovaně doručeno usnesení s výzvou. Zástupce stěžovatele reagoval na výzvu sdělením shodného obsahu jako ze dne 26. 6. 2008.

Nejvyšší správní soud nemohl kasační stížnost věcně projednat a odmítl ji z následujících důvodů.

Kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Jelikož se jí zpochybňuje pravomocné rozhodnutí krajského soudu, stanoví zákon poměrně přísně její obsahové náležitosti. Jednou ze zvláštních náležitostí kasační stížnosti (§ 106 odst. 1 s. ř. s.) je i označení důvodů, pro něž stěžovatel napadá rozhodnutí krajského soudu – tzv. stížních bodů. Stížní bod musí zpravidla zahrnovat jak skutkové, tak právní důvody, pro něž stěžovatel považuje rozhodnutí soudu za nezákonné. Důvody uvedené v § 103 odst. 1 s. ř. s. jsou však jen obecně vymezenými kategoriemi, které musí stěžovatel v kasační stížnosti naplnit konkrétním a jedinečným obsahem, tedy vylíčit, k jakým konkrétním vadám došlo podle jeho názoru v řízení před správním orgánem či před soudem, jakými blíže určenými vadami trpí podle něj rozhodnutí soudu, v čem přesně spatřuje stěžovatel nesprávné posouzení právní otázky soudem apod. Důvody uvedenými v kasační stížnosti je pak Nejvyšší správní soud vázán (§ 109 odst. 3 s. ř. s.)

Požadavek na uplatnění některého z důvodů taxativně vypočtených v § 103 odst. 1 s. ř. s. je přitom třeba vykládat v souladu se zásadou, že procesní právní úkon účastníka řízení (zde: kasační stížnost) se posuzuje podle jeho obsahu. Na jedné straně tedy sice postačí, že ze znění kasační stížnosti jsou seznatelné důvody, které zákonným kasačním důvodům odpovídají a není rozhodující, že sám stěžovatel tyto důvody jednotlivým ustanovením nepodřadil (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 1. 2004, č. j. 2 Afs 7/2003 - 50, publikované pod č. 161/2004 Sb. NSS). Na straně druhé ale nepostačí, jestliže stěžovatel v kasační stížnosti pouze ocituje některé z písmen § 103 odst. 1 s. ř. s., ale nekonkretizuje vady v řízení či vady v právním úsudku, jichž se soud podle stěžovatele dopustil.

V daném případě stěžovatel pouze odcitoval důvody pro podání kasační stížnosti dle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Citace předmětného zákonného ustanovení bez uvedení konkrétních skutečností, tedy jakou právní otázku soud v předcházejícím řízení nesprávně posoudil, resp. jakých vad řízení, které mohly mít vliv na zákonnost rozhodnutí o věci samé se soud dopustil nebo v čem spatřuje stěžovatel nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku, je však stíženo nemožností jejich přezkoumání kasačním soudem. Jde o námitky jen formální, bez věcného obsahu. Obecně namítané vady nemůže ani Nejvyšší správní soud namísto stěžovatele sám aktivně vyhledávat, protože vymezení rozsahu kasační stížnosti a specifikace jejích důvodů leží na stěžovateli v důsledku dispoziční zásady, která ovládá i řízení o kasační stížnosti.

Kasační stížnost stěžovatele zákonné náležitosti neobsahovala a krajský soud proto správně vyzval stěžovatele, resp. ustanoveného zástupce k odstranění vad a stanovil k tomu lhůtu odpovídající zákonu. Na výzvu reagoval zástupce stěžovatele dne 26. 6. a 2. 7. 2008. Ve svém podání důvody kasační stížnosti řádně nedoplnil, když neoznačil vady napadeného rozsudku, nýbrž pouze odkázal na obsah kasační stížnosti. Neodstranění vad podání (chybějící kasační důvody) brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn a v řízení proto nelze pokračovat.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost s ohledem na výše uvedené odůvodnění odmítl podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 106 odst. 1 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovateli byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). V dané věci však Nejvyšší správní soud zástupci stěžovatele odměnu za zastupování nepřiznal, neboť z obsahu soudního spisu vyplývá, že žádný úkon právní služby, za který náleží odměna dle § 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, nevykonal. Z předloženého spisu je naopak zřejmé, že v projednávané věci neproběhla první porada se stěžovatelem ve smyslu ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu. Tuto skutečnost tvrdí taktéž sám zástupce. Jak již tento soud judikoval, úkon podle výše citovaného ustanovení advokátního tarifu v sobě zahrnuje určitý provázaný soubor dílčích činností advokáta při převzetí případu a přípravě zastoupení, zejména pak takové činnosti jako úvodní pohovor se zastoupeným a seznámení se s případem, čítaje v to i studium relevantních podkladů, včetně těch, které jsou obsaženy v soudním spise. Takový úkon není pouhé převzetí obálky s usnesením ustavujícím advokáta zástupcem nemajetného účastníka. Za úkony ve smyslu výše uvedeného bez první porady s klientem tento soud taktéž nepovažuje e-mailová podání zástupce ze dne 26. 6. a 2. 7. 2008.

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. října 2008

JUDr. Ludmila Valentová  
předsedkyně senátu